

Uit de oude doos

Eddy tange uiterst rechts, met enkele van "zijn" kostschoolgangers.

Epiloog van Eddy tange

De aandachtige lezers van den Athenée of de volgers van de Facebookpagina van de OLB, weten al over wie dit gaat. Voor de leken, hier eerst een korte introductie.

Augustus 2020. De OLB van het Atheneum en Lyceum, ontvangt een bericht van Alexis De Vos (1LWIS, 1968) dat hij, via zijn broer Alain De Vos (1LWIS, 1967) en Jacky tange (4LWIS, 1970) vernomen heeft dat diens broer, Eddy tange (1LG, 1967), overleden was in maart. Het archief vd OLB wordt uitgepluist, zoals steeds bij een belangrijke gebeurtenis ivm een oud-leerling of -leraar. Alhoewel het archief nog weinig foto's bevat van die periode (60-70), vinden we er toch wat met Eddy en zelfs een album van en over het internaat, schooljaar 66-67, met teksten en illustraties van hemzelf. Eddy junior was immers een begaafd kunstenaar en tekenaar. Hij illustreerde ook voor "de Leuke kostganger", het tijdschrift van de Kostschool, zoals het internaat toen genoemd werd.

Het bestuur vd OLB besluit van dit album te schenken aan de familie van Eddy. De naam tange deed bij velen, die in Gent studeerden, een belletje rinkelen. Eddy tange senior was de baas van het studentencafé 't Keetje, waar Rodenbach van het vat werd geschonken en waar menig filosoof in spe de wereld verbeterde. Ondertussen had ook Michel Bero (1LG, 1967) ons laten weten dat Eddy, 4 jaren lang, zijn bankgenoot was. Ook hij was geïnteresseerd in het vervolg van het verhaal. Via de website van Eddy werd tevergeefs contact gezocht met broer Jacky. We gaven niet op en uiteindelijk kwam onze oproep terecht bij de zoon van Anne tange, de jongere zus van Eddy en Jacky. Anne nam dan contact met ons op en was enorm verrast over het feit dat er zo'n album bestond en super blij met de foto's en de documenten die we doorstuurden. Het overhandigen van het complete album moest door corona ettelijke keren uitgesteld worden, maar op 27 juni werd er dan toch een afspraak gemaakt. Met Gilbert, Michel en Thierry en uiteraard Anne, afgesproken in de Chaletgolf in het Leopoldpark, het "Sperrgebiet" in de tijd van Lottin en de Stekker...

Herinneringen werden opgehaald.

Anne vertelde ons dat Eddy altijd met veel enthousiasme over zijn tijd in het Atheneum en de kostschool sprak. Zijn ogen glinsterden wanneer hij het over die tijd had. Hij zonderde zich, na zijn schooltijd, meer en meer af van de wereld en wijdde zich volledig aan de schilderkunst en klassieke muziek. De eerste noot was voor hem voldoende om het muziekstuk te herkennen. Hij werd gevraagd om te exposeren, maar kon de drukte, de "show" en alles wat erbij komt kijken, niet aan en bleef liever op zijn kamer. Zijn hartproblemen werden hem uiteindelijk fataal.

Michel vertelde ons dat hij Gents leerde van Eddy. Over broer Jacky ook een leuke anecdote. Op een dag kwam hij te laat in de les moraal, bij Luc Bentein. Luc vroeg van waar hij kwam. Van bij de prefect zei Jacky. Jacky droeg een Che Guevara T-shirt en Testelin had hem daarom naar zijn bureau geroepen. "Wat is dat daar", wijzend naar de T-shirt. "Mijn beste vriend" zei Jacky. De prefect was blijkbaar sprakeloos, want Jacky werd gewoon doorgestuurd naar de les. Nog een anecdote van Michel, uit de les van 'Pette' Boven (leraar geschiedenis). Tussen de bladeren die geprojecteerd werden (toen nog op een zgn. epidiascoopprojector!), had een medeleerling, wiens naam we hier niet vernoemen⁰⁾, een foto uit Playboy gestoken. De hilariteit, in een jongensschool, kan je je zo voorstellen.

Na de koffie brachten we dan een bezoek aan de school zelf. Voor Michel. (die er sedert zijn schooltijd niet meer binnen geweest was) en uiteraard voor Anne, een bijzonder aangename verrassing. Zo'n prachtig gebouw, in het midden van de stad, vol met nostalgie. De oude beeldengang, de grote landkaart van Emile Fryns (oud-leraar KAO), de labo's, de oude turnzaal, de namen van gesneuvelde oud-leraren en oud-leerlingen in de inkomhal, alles (of toch veel) was precies nog als vroeger, toen Eddy er school liep. Tot slot kreeg Anne dan, in het Archief, het album van haar broer, uit de handen van Gilbert. Het kon op geen betere plaats plaatsvinden....

Ik wil eindigen met de woorden van Eddy zelf:

En dan moet ik nog dit kwijt. In mijn tienertijd heb ik het grootste geschenk uit mijn leven gekregen. Een opleiding in het atheneum, afdeling latijn-grieks. In die schooltijd is voor mij de poort op de wereldcultuur en op het humanisme wagenwijd opengezet. Wagenwijd! Ik ben een atheneumproduct en dat heeft mij levenslang met vreugde vervuld. Ook nog de dag van vandaag tovert de gedachte aan mijn atheneumtijd de best mogelijke glimlach op mijn gelaat. De vier laatste jaren der atheneumtijd bracht ik door in Oostende. Kostschool. Een heerlijke tijd. Hopen vrienden en kameraden.

<http://www.eddytange.com/about.html>

Dankwoord van Anne tange:

Beste Thierry en Gilbert,
Het zijn mensen zoals jullie die tijd noch moeite sparen om een archief te ordenen om zo herinneringen levendig te houden en hiermee prachtige, vrolijke en emotionele momenten van geluk te verwezenlijken. Mijn uiterste dank, Thierry, het nodige zoekwerk te verrichten om me te contacteren en deze ontmoeting te organiseren.

Bedankt Thierry, Gilbert en Michel om me even mee te nemen in de tijd, op de plaats waar mijn dierbare broer Eddy het gelukkigst was in zijn leven.

Met als kers op de taart het overhandigd krijgen van een album met foto's uit 1967 dat Eddy illustreerde met poëzie en tekeningen.

Wat een prachtige dag met prachtige mensen!

Bedankt!

Gilbert De Block, Anne tange en Thierry De Decker